

Hr. Hagbart Berg, som havde hørt noget om Affolkning i Byggefagene i København og spurgte, om det var et Forhold, som de samvirkende Fagforbund billigede. Jeg ved for øvrigt ikke, i hvor stor Udstrækning en Affolkning i Byggefagene i København har fundet Sted; det er ikke oplyst overfor mig, og jeg har ikke mærket til noget saadant. Men hvis der i København har fundet en Affolkning Sted, eller man har lagt Hindringer i Vejen for Tilgang til København, kan jeg oplyse, at det har de samvirkende Fagforbund ikke Ansvaret for, og det kunde de ikke have, da alle de paagældende Byggeorganisationer i København staar udenfor Landsorganisationen.

Endvidere har jeg en kort Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Asger Karstensen, som i sit Foredrag, i hvilket han talte om mange, mange Ting, og hvor det ikke var helt let at følge ham, fremsatte en Bemærkning om, at det private Initiativ ikke kunde bygge mere. Det er rigtigt, og saaledes vil det vedblive at være, saa længe Forholdene er saa vanskelige som nu, i lang, lang Tid vil det private Initiativ ikke kunne fremskaffe Boliger. Naar der i samme Forbindelse blev sagt, at Københavns Kommunes Byggeri havde været en stor Fiasko, vil jeg i højeste Grad protestere derimod. Det Byggeri, Københavns Kommune har fremskaffet, er fremskaffet under de allervanskeligste Forhold, som nogen Bygherre, i alt Fald saa længe nogen af os kan huske tilbage, har haft at arbejde under. Man har til at begynde med fra alle de øvrige Partiers Side i Borgerrepræsentationen lagt dette Byggeri store Hindringer i Vejen i Retning af at faa det frem paa et Tidspunkt, hvor Bolignøden kunde have været afhjulpet. Man vedblev i København og paa Frederiksberg at stampe imod Brodden til Trods for, at Nødvendigheden af, at man allerede da fra Kommunens Side foretog sig forskelligt i Retning af at faa Boligbyggeriet i Gang, blev paavist, selv om der ikke den Gang var Tale om, at Kommunen selv skulde bygge. Københavns Kommunes og for Resten ogsaa de øvrige Kommuners Byggeri kom frem i den allervanskeligste Periode, hvor man havde Katastrofen hængende over Hovedet, og hvor den ikke var til at afværge. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at baade Arbejdere, Lejere, Arbejdsgivere o. s. v. spekulerede. For de er alle Mennesker. Derfor skal man forhindre, at nogen overhovedet faar Adgang til Spekula-

tion, og det gør man, naar man lader alt foregaa gennem Institutioner, som har alt andet end Spekulation for Øje. Saa undgaar man netop det, som Menneskene er saa tilbøjelige til, naar der gives Adgang dertil. Og til det ærede Medlem Hr. Svens Bemærkninger om, at jeg kunde have fremført det, som jeg fremførte om „Ragnas Minde“, paa „Social-Demokraten“s Kontor, skal jeg sige, at der var ikke Pladsen til at gøre det, selv om en af „Social-Demokraten“s Medarbejdere er med i dette Konsortium. Hvor meget han har med det at gøre, ved jeg ikke; man kan i hvert Fald ikke tillægge vort Parti eller give „Social-Demokraten“ Ansvaret for, hvad enkelte Personer gør. Det er noget, de selv maa staa til Ansvar for. Hvor meget eller hvor lidt han har med det at gøre, ved jeg ikke. Jeg har kun gjort opmærksom paa, hvad der er sket i denne Sag, og har herfra og andre Steder, hvor jeg har haft Lejlighed til at gøre det, raabt et Varsko til dem, som ellers maaske vilde gaa i Fælden. Det ærede Medlem vilde ligeledes tage Haandværksmestrene i Forsvar. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver det. Man bør sige, som Erhvervspartiets Ordfører i denne Sag (Kayser), som er Oldermann for en af de store Arbejdsgiverorganisationer, sagde, og hvad jeg ganske kan slutte mig til, at Arbejdsgiverne har et lige saa stort Ansvar for Fordyrelsen som Arbejderne. De har været lige interesserede i at skære en saa bred Rem som muligt af Samfundets Ryg. Jeg mener, at disse Love, som vi nu har faaet, i nogen Grad vil forhindre det. Jeg kan fremdeles med de Bemærkninger, jeg gjorde før, og efter de Bemærkninger, der kom fra den højtærede Minister, og med de smaa Ændringer, der er blevet indført i Loven, anbefale denne. Naar den træder ud i Livet, vil den sikkert gøre mere Gavn, end den tidligere har gjort.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det er kun en enkelt Udtalelse fra det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, der giver mig Anledning til at ønske at mod-sige ham straks. Det ærede Medlem sagde, at hvis jeg spurgte Finansministeren, kunde jeg paa Forhaand vente, at han vilde sige nej. Det er en ganske forkert Betragtning. Det ærede Medlem har Beviset derfor i det Lovforslag, der ligger her paa Tingets Bord. Om dette, der vedrører meget store Beløb fra Statskassens Side, har det selvfølgelig været særdeles nødvendigt for mig at forhandle med Finans-